

"Titta på Barnet, vår Kärlek, i vaggan"

Vi inkluderar i den här sektionen några texter tagna ur en Julpredikan av den helige Josemaría. Han uppmuntrar alla kristna att umgås med Jesusbarnet, att "titta på det medvetna om att vi står inför ett mysterium".

2019-12-24

Denna predikan hölls den 24 december 1963 av den helige Josemaría och är publicerad i "När

Kristus går förbi" med titel: "Kristi triumf genom ödmjukhet".

Jesus Christus, Deus Homo, Jesus Kristus, Gud och människa. Detta är en av de magnalia Dei (Apg 2:11), Guds stora gärningar, som vi måste meditera över och för vilken vi måste vara tacksamma gentemot Vår Herre som har kommit för att föra fred på jorden åt dem han har utvalt (Luk 2:14). Åt alla människor som vill förena sina viljor med Guds goda vilja: inte bara åt de rika, och heller inte bara åt de fattiga! Åt alla människor, åt alla bröder! För vi är alla bröder i Jesus, Guds barn, Kristi bröder: hans mor är vår mor.

Det finns bara en ras på jorden: Guds barns. Vi måste alla tala samma språk, det som vår Fader i himlen lär oss: det språk som är Jesu dialog med Fadern, det språk som man talar med hjärtat och med huvudet, det som ni just nu använder i er bön. Det språk

kontemplativa människor talar, människor som är andliga för att de har upptäckt att de är Guds barn. Det är ett språk som tar sig uttryck i tusentals viljeakter, i klara ljus som upplyser förståndet, i vårt hjärtas ingivelser, i föresatser att leva ett hederligt liv, fullt av godhet, glädje och frid.

Det är nödvändigt att titta på Barnet, vår Kärlek, i vaggan. Vi bör titta på det medvetna om att vi står inför ett mysterium. Vi måste acceptera mysteriet genom tron, och likaledes genom tron fördjupa oss i dess innebörd. För att göra det behöver vi en kristen människas ödmjuka inställning: vi får inte vilja förminska Guds storhet så att den passar våra fattiga koncept och våra mänskliga förklaringar, utan förstå att detta mysterium i sin dunkelhet är ett ljus som leder människornas liv.

Genom att växa och leva som en av oss, avslöjar Jesus att människans liv, allt som är alldagligt och vanligt, har en gudomlig innebörd. Hur mycket vi än har betraktat dessa sanningar, måste vi alltid fyllas av beundran då vi tänker på de trettio år i det fördolda som utgör den största delen av Jesu liv bland sina bröder människorna. År av skugga, som för oss är klara som solljuset. Rättare sagt, de är det sken som lyser upp våra dagar och ger dem dess äkta mening, för vi är vanliga kristna, som lever vanliga liv, på samma sätt som många miljoner människor på de mest olika platser världen över.

När Julen närmar sig tycker jag om att betrakta bilder av Jesusbarnet. Dessa figurer som visar oss en Herre som i så hög grad tillintetgjort sig själv, påminner mig om att Gud kallar oss, att den Allsmäktige har velat uppenbara sig försvarslös, att han har velat behöva oss människor.

Från vaggan i Betlehem säger Kristus till mig och dig att han behöver oss, han manar oss till att leva ett kristet liv utan kompromisser, att leva ett liv av hängivelse, arbete, glädje.

Vi kommer aldrig att blir verkligt lyckliga om vi inte efterliknar Jesus på riktigt, om vi inte är ödmjuka, som han. Jag insisterar återigen: har ni sett var Guds storhet gömmer sig? I en krubba, i några lindor, i en grotta. Den återlösande kraften i våra liv kan endast bli verkningsfull genom ödmjukhet, om vi upphör att tänka på oss själva och känner oss ansvariga för att hjälpa våra medmänniskor.

Det är ibland vanligt, även bland goda människor, att man skapar sig personliga konflikter som ger upphov till allvarliga bekymmer, men som helt saknar objektiv grund. Deras ursprung står att finna i bristen på självkännedom, som leder

till högmod: önskan att stå i centrum för allas uppmärksamhet och aktning, att inte göra dåligt intryck, oviljan att nöja sig med att göra gott och försvinna, strävan efter personlig trygghet. Många människor, som skulle kunna åtnjuta en underbar frid, som skulle kunna njuta av en oändlig lycka, blir därigenom olyckliga och ofruktbara till följd av sin stolthet och högfärd.

Jesus, som gjorde sig till ett barn – tänk på det – besegrade döden. Genom att tillintetgöra sig, genom enkelhet och lydnad: genom att gudomliggöra sina skapade varelsers vanliga och enkla liv, segrade Guds son.

Detta är Jesu Kristi triumf. Så har han lyft upp oss till sin nivå, till Guds barns nivå, genom att stiga ned till vårt jordiska plan, till det plan som är människornas barns.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/titta-pa-barnet-var-karlek-i-
vaggan/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/titta-pa-barnet-var-karlek-i-vaggan/) (2025-08-11)